

1/2
En kändis har väntat att se honom på en bänk med förtäta skida sig bef.

II. A. I.

Löndag, den 7 Mars 1869.

Goda Emelie!

Nu har jag en knapp halftimme på mig att skrifa, får således ej vara synnerligen vidlyftig.

Tack, kära för brevet. Alexandra Gelfelt ja, när du skref liksom jag när jag emottog brevet anade vi ingendera hur nära sorgen låg för henne. Och dock, länge fick hon behålla honom emot hvad någon kunde hoppas den tid då de gifte sig. Mycket är jag med min tanke hos stackars Alexandra. Och de ekonomiska svårigheterna äro icke af obetydlig art för en mor med tre uppfostrade barn och någon behållning i huset torde ej finnas, dock hoppas jag att svårigheterna i detta afseende ej behöfsa bli nedtryckande, hon får väl god pension.

Se, nu säger man mig att Bergholmskall har rest som skulle fara fört kl. 2 efter hvad man sade mig, ja jag förtär nu i alla fall skrifningen ehuru jag ej vet om jag kan med dagens post få afsända.

Käraste sitt icke der vi fantisera öfver synder och syndstraff. Jag måste säga dig min tro i den vägen: jag

måste säga Dig min tro i den vägen: jag tror att vår Herre
icke är en af de der gamla, skrala pedagogerna, som
numera temligen böjät förvinna, hvilka trodde sig
med karbasen kunna inpräsa i barnen dygd och
goda seder, derför att de lyckades göra dem till ögonfä-
mare och nud utvärtes sken af beskedlighet. Icke heller
tror jag att vår Herre är sagad att finna njutning i
hvad som t. o. m. hos oss svaga människor är oförlätligt, njutning
af att hämnas. Mitt sinne finner sig aldrig tillfredställt af en
Gud sådan som han vanligen framställer, utrustad med alla men-
liga passioner och svagheter och ordentligen skapad efter vårt be-
lä, huru smickrande det än kan vara för vår fåfänga t. o. m. att i
steilhet för att helt enkelt finna att jag genom mina egna brister
och svagheter, möjligen och något genom minna med människors,
kommit i allehanda mindre behagliga förhållanden, föreställa
mig det vår herre griper mäktigt uti trådarna och för som ma-
rionetter, ej allena min omgifning utan och alla de ataliga
i hvarandra gripande förhållanden som härvid beröra hu-
mandra, till och med i naturens fastställda ordning blott
för att bestäffa, må vara t. o. m. förbättra mig, mig denna
viktiga varhet, denna min egen, ja skapelsens medelpunkt, men
det till kommer, som jag redan yttrade att jag icke tror honom om att
vara en delig pedagog, att han följaktligen icke anser att "stryk gör goda
barn", alltså återstår ej annat än tro honom finna behag i en ianning

låg hämnad, hvilket jag ej heller tror. Ser Du Emelie, jag anser att en och hvar
är valig af sin tro, allkar als intet proselytmakeri, vill derför heller aldrig
för andra utlägga min öfvertygelse, än allkar ook att få behålla den
oantastad af andra. Icke som skulle jag frukta att någon sin min själ
skulle nöjas med en Gud så liten, så maktlös, så svag och underkastad
menschliga uselheter, som den hvilken oftast framställer för oss.
Nå, hära nu har jag skrifvit om hvad jag vanligen icke vill berö-
ta, jag allkar ej att föra till torgs något af de yanska många punkter.
Hvar jag skiljer mig ifrån hvad som vanligen för oss predikas -
Att för mycken strid och kamp har det kostat min själ och kommer väl
ännu att kosta, för att jag ville för andra orda i dessa ting icke är
det så roligt, att man skulle begi sig om att väcka andra på dylika strider.
Nu kom jag på så allvarsamma funderingar, att jag knappat har stannat
för att skämta med Dig och det hade jag dock ernat i anledning af Din
försäkran, att jag vore ett sånt underligt djur, olika andra människor.
För all del, Emelie, anse nu ingalunda det der som en krok på hvilken
jag vill fänga en komplimentfisk! Du betår af den sorten, omstadigt, sa-
dan oförmåttan nog jag grubblade flere år på huru underlig och besym-
mig jag väl vore, da Nerveander hade sagt mig: "nog visste jag ju att. Råk skulle
bli kär i dig, när ni blefo närmare bekanta, så mången gång han en
 varit kär, icke blefo han det mera nu i en vanlig flicka. Fult så enfsadig
i att begripa en kompliment att jag väl ej numera, men måste ju psykiska
med Dig öfver dina öfverdrifter - Carolina Prok. Du mindes att jag jemfört dig
med den Enthusiastiska, men öfverspända, eller rättare af ögnblickstinget,

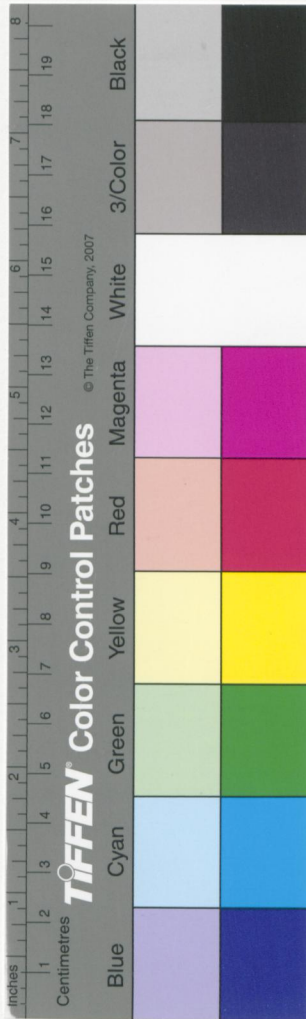

alltid rakt bortfönda flickan. Ja så ja, till saken hör att berätta det Rb. högt ran-
tigt utbrist i ett ^{hvar} gapkratt vid din utgjutelse i st. för att se artig och hystorja-
pen ut, då jag kunnat inbilla mig att han skulle sett någon gråsta
verklighet i din fantasibild.

Rätt af allt är att. Runeberg förfarande är så der bra som Du såg honom,
och intresserad af ett och annat. Ack om det så finge vara, icke är lifet
tungt blott han så har det drögligare. Ack jag bli väl helt bostadskänd nu dock
liten sinneskvila han väl behöfvs för att åter orka bära den samma dagen,
när den kommer, och att den kommer måste jag alltid bereda mig på.

Jag har dessa dagar varit verkligen orolig att ej höra af Runes, nu skrif min
snälla syner med dagens post inkom för att låta mig veta det de i st. för huf-
bref af honom, förändrat af affärer. Så låff jag nu den som.

Icke skall jag glömma Dred' men vi ha ett par andra härliga böcker som
fört skola läsa. Mycket tidningar ha denna tid upptagit oss. För resten vet
Du precis huru våra dagar gå, så att de som är intet att förhållna.
Af den yttre världen vet jag intet. — Du antyder och betecknar men att
talar ej alls handa i ditt brev. Dereländ om sina affärer af hvilka jag
icke känner det ringaste. Och ändå hade jag lust att framkasta ett projekt att tän-
ka på. Antagligen har Du ett litet kapital som afkastar alltför litet för att lefa
på. Tre det ej skil köpa en bokhänst, eller ingå i ett bokhänstebolag? Det skulle Du förbå
kapitalet, men torde väl ej behöfva räkna på hvad Du åt arbetslön hemmar, men föga
sålunda kanske nog för att kunna lefa mera "à ton air". Men jag har
ju rent af belägnit fransysk! Måtte dock väl ej haunnit göra

146

D. A. I.

när lock på dess ord såsom jag vill minnas sednast, då
du tog brevet utan att jag genomsett det, och sålunda ej
varnat dumheten.

Idag har jag skrivit bara prell och all intet af faktiska
rätt taga fakta på. "Obevingad för skyn och vingelfotad
på jorden!!"

Idag sover, men bad dess förinnan hälsa Dig

Din gamla F. Runeberg

